

BUDSKAP FRÅN OMRÅDETS LEDARE

Räck ut en hand den här särskilda tiden på året

Äldste Paul V. Johnson

Förste rådgivare i presidentskapet för området Europa

President Thomas S. Monson har sagt: "Det finns inget bättre tillfälle än nu, just den här julen, att åter hänge oss åt de principer som Jesus Kristus undervisade om. Det är tid att älska Herren vår Gud av hela vårt hjärta – och vår nästa som oss själva."¹ Frälsaren levde för att tjäna

andra, och julen är ett perfekt tillfälle för oss att tjäna andra.

President Monson sa också: "Mina bröder och systrar, vi finner inte julens sanna glädje genom att jäkta hit och dit för att få mer gjort eller genom att köpa obligatoriska klappar. Sann glädje kommer när vi visar den kärlek och medkänsla som världens Fräsare inspirerar oss till, han som sa: 'Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig.'² Vilken bättre tid finns det att finna någon som behöver våra tjänande händer och hjärtan än den här julen?

Om vi öppnar våra ögon och hjärtan kan vi finna någon att välsigna med vår vänlighet den här speciella årstiden. Vi kan be om inspiration om vem vi ska hjälpa. Det kan vara en flykting, en granne, en medlem i församlingen eller grenen eller en i familjen.

Vi kan också be om inspiration om hur vi kan hjälpa på bästa sätt. Någon kanske behöver en vän och vi kan vara den vännen. Vi kan hjälpa någon som är ensam och behöver en del av vår tid. Vi kan välsigna någon som kämpar mot en närståendes sjukdom eller död. Någon kanske har ekonomiska prövningar och vi kan hjälpa en familj med några enkla julklappar.

Äldste

Paul V. Johnson

Vi kan finna någon som har fysiska eller känslomässiga problem och som skulle bli upplyft av vänskap, kärlek och tjänande.

Det tjänande vi ger kan vara enkelt och inte verka vara något stort för oss, men kan ändå ha bestående följder. Min första jul hemifrån var som missionär i Norge. Jag hade varit i landet under omkring två månader i december det året. Jag saknade min familj och våra jultraditioner. En medlemsfamilj var vänlig nog att ta kontakt med min kamrat och mig och bjuda in oss att fira jul med deras familj. Familjen hade inte så mycket pengar, men de hade flera fina barn som verkligen såg fram emot julen. De delade generöst sin läckra mat med oss och lät oss delta i deras julfirande. De gav till och med oss båda var sin enkel julklapp. Den vänlighet de visade oss för över 40 år sedan är ett dyrbart minne för mig.

President Howard W. Hunter gav oss några idéer på saker som vi kunde göra under julen. Lägg märke till hur många av de här förslagen innebär att välsigna andra:

Klara upp gamla gräl den här julen. Sök upp en bortglömd vän. Slå misstankar ur hågen och ersätt dem med tillit. Skriv ett brev. Ge ett mjukt svar. Uppmuntra ungdomar. Visa

lojalitet i ord och handling. Håll ett löfte. Glöm gammalt groll. Förlåt en fiende. Be om ursäkt. Försök förstå. Fundera över vilka krav du ställer på andra. Tänk på någon annan först. Var vänlig. Var mild. Skratta lite oftare. Uttryck din tacksamhet. Välkomna en främling. Gläd ett barn. Njut av jordens skönhet och storslagenhet. Uttryck din kärlek om och om igen.³

LOKALA NYHETER

En nostalgiresa till templet i Schweiz sommaren 2016

Sonja Malm, Jönköpings församling

Under vintern 2015 började tankarna på en nostalgiresa till templet i Schweiz ta form. Vi är många medlemmar i Sverige som har kära minnen från tiden innan templet i Stockholm byggdes. Då, för mer än trettio år sedan, tillhörde vi det schweiziska tempeldistriktet och vi var många som reste tillsammans ett antal gånger i buss ner till Zollikofen nära staden Bern. Vi var där en vecka i taget och vi var flitiga tempelbesökare. Vi tillbringade hela dagarna i Herrens hus och roade oss tillsammans på kvällarna. Vi har fina andliga erfarenheter från den tiden och ett visst skimmer vilar över våra minnen. Visst skulle det vara fint att få åka dit igen,

Under julen firar vi Guds Sons, vår Frälsares födelse. Låt oss räcka ut en hand så som han skulle göra till dem som behöver uppleva hans kärlek denna särskilda tid på året. ■

FOTNOTER

1. Thomas S. Monson, första presidentskapets julandakt, december 2000
2. Thomas S. Monson, första presidentskapets julandakt, december 2009
3. The Gifts of Christmas, Howard W. Hunter, *Ensign*, dec. 2002, s. 18–19

tillsammans i buss som förr i tiden.

Men vi har ju åldrats. Skulle vi orka?

Sture Nilsson, Jönköping, tog tag i planeringen och undan för undan vaknade intresset hos medlemmar runt om i Sverige. Resan planerades till sommaren 2016. Många, många ville följa med på resan, men en del fick avstå på grund av olika omständigheter. Till slut var vi 41 personer på väg ner genom Europa i en modern turistbuss.

Bussresan var kanske jobbig för oss lite äldre ibland, men som någon uttryckte det: "Detta är enda gången i evigheten vi upplever åldrande och krämpor. Det är viktigt att uppskatta denna tid och inte bara fokusera på det svåra." Kloka ord som stämde till

eftertanke och vi åkte ju i en fin och bekväm turistbuss jämfört med en del enklare bussar vi åkte i förr.

Mycket finns att säga om denna resa och vi ska låta deltagarnas egna ord sammanfatta vår nostalgiresa till templet i Zollikofen.

Det var en "bra, trevlig, härlig, fantastisk, helt underbar, andlig resa med underbara minnen från förr". Det var "bara positivt". För någon var det "en dröm sedan ungdomsåren som nu 44 år senare gått i uppfyllelse, det bästa som hänt på länge". En annan syster sa: "Jag minns tiden när jag alltid var hemma och var barnvakt. Nu var det min tur att få resa till Schweiz tempel och förberedelserna för resan har betytt välsignelse på välsignelse." Man kände stor tacksamhet till Sture Nilsson som ordnat denna resa.

"Skönt att vara tillbaka i Zollikofen i Schweiz som man har en stark relation till. Samma känsla som i templet i Stockholm. Templet är alltid templet. Man blir berörd. Anden är stark, helhetsupplevelsen är stark. Man känner tacksamhet för stora, eviga löften i templet som med perspektiv på livet ger en stor upplevelse, och efter många år på jorden ser man att evangeliets principer fungerar."

Man var glad för "arbete för förfäder, tacksam för hjälp med ställföreträdande arbete av gruppen". På det viset har man fått "mycket arbete utfört".

Templet är "så välskött och pampigt, skönheten i interiören, så välplanerad och snygg, stillheten i kapellet

➤ *Alla som var med på nostalgiresan till templet i Schweiz samlade framför templet.*

➤ *Templet i Zollikofen i Schweiz*

med orgelmusik som fick en att minnas orden i psalmerna var underbart”.

Tempelverksamheten, ”så välplanerad och fin, med många tempeltjänare och en omtänksam tempelpresidents och värdinnas närvaro, vandringen från templets kapelldel till begåvningsrummen, som blev fullsatta. Det gav en härlig känsla.”

Och många gladda sig över ”känslan av vårt tempel” där man gjort dop och fått sin begåvning förr. Det kom många minnen av härligt återseende. Det var ”en plats för många betydelsefulla upplevelser tidigare i livet, fina andliga upplevelser”.

En dotter som var med sin mor på resan sa: ”Jag uppskattade att vara på den plats där mina föräldrar upplevt så mycket när jag var barn.” Modern uttryckte glädjen över minnen från sin egen begåvning och att hon kände sin bortgångne makes närvaro. Andra kände sig ”begåvade med kraft från höjden” och ”har orkat mer än vanligt” och ”inte haft ont där jag brukar ha ont”.

Många uttryckte sina känslor för att resa i grupp, ”gamla och nya vänner, evighetsvänner, syskongemenskap, roligt att dela rum med pratglada vänner på gästhemmet”. Man upplevde ”stor kärlek, gemenskap, omtanke och hänsyn”. Att få uppleva ”stark gemenskap under flera dagar, så enkel och kraftfull av kärleksfulla, tålmodiga människor, gör att man vill utveckla kristuslik kärlek själv. Hur kan jag utveckla och förmedla sådan vänlighet i vardagen?” undrade någon. ”Gud har fört oss samman.”

Man uppskattade också ”flera dagar i templet som förr, med kontinuitet”. ”Det var härligt att få gå session efter session tillsammans, ingen stress, total avkoppling med lugnet i templet. Man fick tillfälle att gå ner i varv, att ta in.” Några uttryckte: ”Jag har känt Anden. Jag har tänkt på mina förlorade får. Jag har haft personliga andliga upplevelser.”

Och alla språk! Där var en mångfald i språk med människor från många olika länder. ”Språkförbistringen har ingen effekt i templet,

Anden överbryggas de svårigheterna. Vi förstod och fick god kontakt med tempeltjänarna.” Någon sa: ”De olika språken gjorde oss ödmjuka. Vi delade en ömsesidig ödmjukhet med människor vi mötte i templet.” Där var ”många människor, men ändå ett lugn. Att bara få komma in i templet är som att komma till himlen. Så föreställer jag mig himlen”, sa någon. ”Man kände Anden trots olika språk. Tänk, alla människors värdighet och prästadörets kraft, andlig kraft så stark att tårarna rann.” Andra sa: ”Jag kände vila i templet, vi hör ihop, en universell samhörighet, evangeliet binder oss samman.”

”Vi kom i solsken och reste hem i solsken och däremellan möttes vi av sol och varma leenden i templet”, var en beskrivning av vädret under vår schweizvecka. Under tempeldagarna var vädret utomhus inget vidare, men vad gjorde det?

Någon sa: ”Jag minns tältplatsen bakom templet och hur man fick duscha i templets växthus. Det är bekvämare med gästhemmet.”

Någon berättade att han för länge sedan på en tempelresa som ung man lärt sig knyta sin slips just här i Zollikofen. Det är bara ett par av många minnen som vaknade till liv på denna plats.

Ett missionärspar, äldste och syster Fox, övade sig på att spela alphorn på kvällarna bakom templet. Det är ett blåsinstrument som användes av herdarna i Alperna förr. Några i gruppen prövade och lyckades få ton.

En eftermiddag åkte vi med bussen på en utflykt till en utsiktsplats – det innebar en jobbig vandring på slutet, men det var verkligen värt mödan. Utsikten var fantastisk!

Vi fick också några timmar i Bern – en fin stad.

Under vår långa hemresa fick vi möjlighet att läsa i gamla exemplar av Nordstjärnan som en syster tagit med sig. Det framkallade också kära minnen. Vi sjöng och hade trevligt tillsammans. Och dessutom hade vi så mycket att tala om att många satt och pratade lågmält till långt in på natten.

Många tyckte att tiden gått alldeles för fort denna alldeles speciella vecka i våra liv.

Trötta var vi efter resan, det var väntat, men ”känslorna i templet och med gruppen har överträffat det som var tröttsamt”.

Sammanfattningsvis kan vi konstatera att veckan har varit över förväntan och att vi är tacksamma för denna möjlighet att återuppliva gamla minnen och att vi fått skapa nya fina minnen i Zollikofen, Schweiz. ■

Festinords 50-årsjubileum

Charlotta Hägglund, Vendelsö församling

Artipelag, Stockholm, juli 2016

”Nåja, vad är en bal på slottet? Den kan ju vara fruktansvärt långtråkig och dötrist och tråkig och alldeles, alldeles underbar!” Det såg mörkt ut för Askungen till att börja med, men det blev en riktig solskenshistoria som vi alla vet. Askungen; balens drottning i sagornas saga.

Galakvällen på Festinord 2016, förvisso ingen saga, men utan tvekan en kväll när drömmar gick i uppfyllelse. Det korades inte *en* balens drottning, det kryllade av dem. Strålande kvinnor och stiliga män log ikapp med sina bländande leenden. En bra bit över 1000 personer i olika åldrar och från olika delar av landet, Norden och världen samlades för att njuta av årets

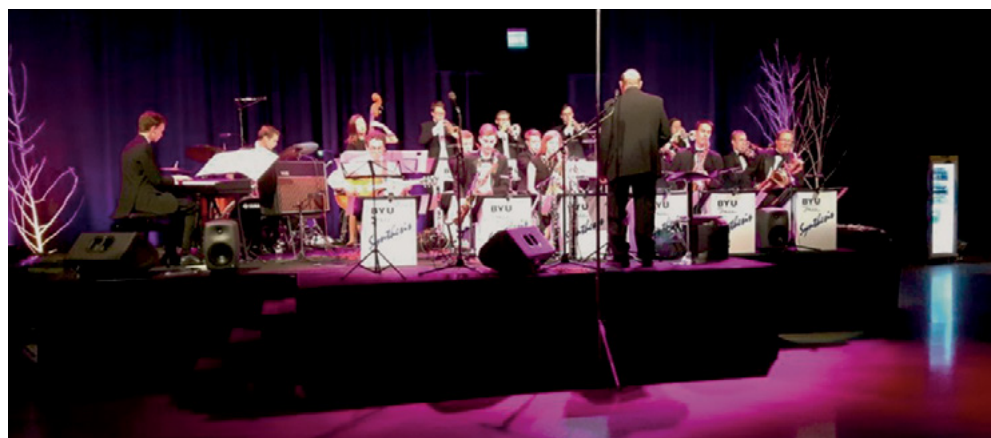

FOTO LOUISE FOSS

Simon och Julia Olsson var värdpar på Festinords 50-årsjubileum.

fest i otroligt vacker miljö ute i Stockholms skärgård. Och det var verkligen festen med stort F, på alla plan. Röda mattan ledde oss in i denna otroligt häftiga byggnad med ännu häftigare utsikt. Solnedgången över havet uppifrån taket var det fler än jag som njöt av. Den rofyllda och romantiska promenaden längs vattenbrynet var också ett populärt avbrott från den annars helt fantastiska, festliga och fullkomligt sprudlande dansen. BYU synthesis big band stod för musiken under kvällen

FOTO CHARLOTTA HÄGGLUND

BYU synthesis big band stod för musiken på galakvällen

och det var med total bravur. Efter sista numret för kvällen var det stående ovationer från publiken och applåder som aldrig ville tystna, så de fick snällt ställa upp med ett extranummer. Men även kvällens dj-par Mikael Palm och David Heidenberg gjorde en enastående insats för att hålla feststämningen på topp även när storbandet hade paus.

Julia och Simon Olsson gjorde ett bra jobb som kvällens värdpar och en speciell stund var när de tackade årets chef för Festinord, Kristoffer Kääriä, tillsammans med en av cheferna för den allra första, 1966 års Festinord, Alfhild Aanensen. Detta följdes av ett bildspel som täckte dessa 50 års Festinord, skapat av

Alicia Ternström. Nostalgiskt och härligt!

Sist men inte minst vill jag passa på att tacka Taina Kääriä med sin kommitté som gjorde denna sagolika kväll till verklighet, en kväll som vi ser tillbaka på med glädje och sent kommer att glömma. Så, vad är en bal på slottet? Jo, alldeles, alldeles underbar! ■

Pionjärfest i Jönköping

Jennifer Thörn, Jönköpings församling

Under min tid som missionär på Temple Square i Salt Lake City fick jag en speciell uppskattning för kyrkans tidiga medlemmar, deras starka tro och

deras kämparanda. I Utah, USA, firar man varje år "Pioneer Day" den 24 juli till minne av pionjäreernas ankomst till Saltsjödalen år 1847. Jag har länge tänkt

att det skulle vara kul att ordna någon fest med pionjärtema, och för ett par år sedan började jag tillverka och samla på mig saker till en sådan fest.

Lördagen den 23 juli bjöd jag in församlingen till en pionjärfest/picknick i kyrkan. Mitt mål var att framförallt barnen skulle ha roligt och att

Jennifer Thörn med sin egengjorda handkärra på Jönköpings församlings pionjärfest.

Äldste Moulton, äldste Luke, syster May, Jennifer Thörn och syster Christensen som pionjärer.

FOTO MARIA THÖRN

de vuxna skulle ges tillfälle att umgås och ha trevligt. Vädret var soligt och varmt och perfekt för utomhusaktiviteter. Man kunde bland annat vaska guld, kasta lasso, skjuta prick med gummibandsskjutande gevär och pistol, tvätta på tvättbräda och springa trebensrace. Barnen fick också åka handkärra om de ville.

Inomhus fanns en karta uppsatt över pionjärernas resa från Nauvoo till Salt Lake City med särskilda händelser utmärkta, och korta presentationer av några medlemmar i kyrkan som vandrade över prärien. Några av dem var James S. Brown, som satte plikten mot sin familj och Gud framför guld och rikedom när han lämnade John Sutters sågverk

Hjälpföreningshajk

Gabriella Nilsson, Jönköpings församling

Jag erkänner att överskriften kan vara lite missvisande. Vi börjar med Hjälpföreningen; det kan låta som om det var hela Hjälpföreningen i Jönköpings församling. Det var det inte. Vi var fem systrar, men vi är alla med i Hjälpföreningen.

Och hajk, vad är en hajk? Vi kallar det hajk för vi var klädda i oömma kläder, vi gjorde upp brasa, gjorde våra egna grillpinnar och på dem grillade vi korv, pinnbröd och

i Kalifornien för att återvända till sin familj; William Clayton, som skrev psalmen "Kom, kom, Guds folk" och Mary Fielding Smith (Hyrum Smiths fru), som trots hinder och svårigheter tog sig över prärien tillsammans med sin familj.

Vi hade också en pajbakningstävling med 12 bidrag. Det var två pajer som fick juryns röster varav den ena vann med en utslagsröst. Den vinnande pajen var en hallonpaj bakad av Inger Hegyessy. Hon var en värdig vinnare i pajtävlingen, särskilt då det visade sig att även den andra pajen var bakad av henne.

Det blev en uppskattad och lyckad eftermiddag med drygt 60 närvarande. ■

marshmallows. Vi sjöng sånger runt elden, hörde göken, brottades med myggor och sov i tält.

Det är något visst med att vakna efter en natt ute i naturen. Visst, vi är inte lika unga längre och våra kroppar var lite stela, men vad gör det när luften är klar och fåglarna sjunger sin morgonserenad. Två av oss vågade ta sig ett morgondopp och de hävdade att det var riktigt varmt i vattnet.

Vi hade en härlig morgon tillsammans. Även nu satt vi runt en brasa och samtalande oss igenom en lång frukost. Kanske inte världens lyxigaste, matmässigt, men lyxig var

den. För nog är det lyx att fritt få kunna tillbringa tid i den fantastiska natur vi har här i Sverige, tillsammans med människor man tycker så mycket om.

Någon har sagt: "Var still och lyssna. Jorden sjunger." Ibland kan det vara svårt att höra sången i och med livets alla måsten och krav. Därför är en paus som denna så härlig. Att komma ut i naturen och verkligen höra jorden sjunga. Vad sjunger den? Jo, den sjunger om vår himmelske Fader som har skapat den, åt oss.

När vi satt där runt elden denna strålande sommarmorgon kunde vi verkligen höra jorden sjunga. Vi kunde känna hur allting runt omkring oss vittnade om den Fader som vi alla uttryckte vår tacksamhet för.

Då det var dags att bryta upp och återvända till vardagen var vi kanske inte piggare, men våra hjärtan var fulla. ■

SISTA DAGARS HELIGA I SVERIGE BERÄTTAR

Att vara hemmaförälder – ett yrke

Redaktionen

Myggnät behövdes tyckte t.v. Åsa Lingerfors och Rebecca Heijki som var med på hajken utanför Jönköping.

FOTO ÅSA LINGERFORS

Att sitta runt en brasa vid en sjö i naturen och grilla var något som uppskattades av fr.v. Gabriella Nilsson, Inga Nilsson, Rebecca Heijki och Kristina Magnusson.

FOTO KRISTINA MAGNUSSON

Maria Hagman har valt att vara hemmaförälder. Om detta berättade hon i dotterns klass. Här med sina tre barn.

FOTO MARIA HAGMAN

Maria Hagman är trebarnsmamma och tillhör Västerås gren. Just nu har hon valt att vara hemmaförälder. Hon tycker bland annat om att ta tid att besöka barnens klasser för att se och känna hur de har det i skolan. Det är populärt både hos klasskamrater och lärare när hon kommer. Ibland har hon med sig bullar eller frukt till dem.

En gång när Maria var på besök i dotterns klass såg hon hur ett papper delades ut till barnen som de skulle ta med sig hem. Det var en fråga till

föräldrar och släkt om de ville komma till klassen och berätta om sina yrken.

Tanken kom direkt till ett tal av syster Bonnie L. Oscarson från Kvinnornas allmänna möte i mars 2015, där syster Oscarson berättade om hur hennes dotter känt sig manad att anmäla sig till sina barns skolas yrkesvalsdag och berätta om sitt yrke och sin roll som mor och förälder.

Maria anmälde sig direkt till läraren och en dag bestämdes när hon skulle komma till klassen.

Efter en hel del förberedelser kom dagen för besöket i klassen. Maria berättade för barnen om hennes jobb och hur det är att vara en hemmaförälder. Hon hade ritat bilder för att illustrera de olika uppgifter en förälder har och gör. Barnen var först tysta men kom sedan med frågor om bilderna, speciellt bilderna om nattjouren, städningsbilden och bilden om att vara fridstiftare.

Som avslutning fick barnen göra tackkort till sina föräldrar.

Maria berättar: ”Det kändes som en lyckad dag och förhoppningsvis förstod barnen att allt vi som föräldrar gör är för dem, oavsett om vi jobbar utanför hemmet eller är hemma. Vårt största ansvar som föräldrar är att få barnen att känna sig älskade, sedda, trygga och glada. Jag älskar att vara hemmaförälder. Det är inte alltid rosor och skratt, men vi gör vårt bästa och lär oss hela tiden av våra misstag och framsteg. Jag är så glad att läraren tog mitt jobb på allvar.” ■

Historiskt bibliotek

liten skala har vi öppnat ett historiskt bibliotek för kyrkan i Sverige, i Västerhaninge. Det delar lokaler med familjehistoriska centret på Tempelvägen. Biblioteket har samma öppettider som familjehistoriska centret. Grundstommen tills vidare är kompletta årgångar av Skandinaviske Stienen – Nordstjärnan – Liahona, i inbundet skick. Dessa är skänkta av släktingar till Caj-Aage Johansson. Där finns också en del andra böcker som skänkts till kyrkan. Biblioteket kan utökas genom att medlemmar skänker äldre material i gott skick. Det kan vara lektionsböcker, böcker skrivna av kyrkans ledare, broschyrer m.m.

Vill man skänka något tar man kontakt med Toril eller Bill Nordén på biblioteket för överenskommelse om överlämning av materiel.

Kontakter

Bill Nordén 0701 089954
billnorden@hotmail.com
Torill Nordén 0706 567757
torsolva@gmail.com
Expeditionen 08 50065590

Öppettider

Måndag 16–18
Onsdag 10–13
Torsdag 16–20

Enkla regler: Man får titta i böcker och material i lokalen, men INTE ta med något utanför. Man får gärna fotografera vilka sidor eller artiklar man vill.

Vi önskar att historiska biblioteket ska bli till glädje för många under många år.

Huvudansvarig är kyrkohistorisk support i Sverige, för närvarande Bo Cederberg, tel 0705 16 03 64. ■

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala Nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favorit-skriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. De skickas även vidare till den svenska hemsidan. Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikel-författare, fotograf och personer på fotot. (Undantag: Om det är en nyhetsartikel behövs inte tillstånd från personer på fotot.) För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar!

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som kan hämtas från kyrkans svenska hemsida, jesukristikyrka.se. Under menyn ”Kontakta oss” nere till höger klickar man på ”Hur man skickar in artiklar”. Blanketterna måste fyllas i och undertecknas, och skickas eller mejlas tillbaka till redaktionen.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman, redaktör
Eva Marie Stegeby, stavsreporter
Stockholms stav
Sara Petersson, stavsreporter
Stockholms södra stav
Elisabeth Dahlkvist, reporter i Umeå distrikt ■